RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 53.472 van 31 mei 1995
in de zaak A. 59.816/IV-14.790.

In zake : Danny LAPERRE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten St. DE GEETER en M. VAN CUYCK,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Nieuwstraat 25

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Danny LAPERRE op 12 september 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 27 juni 1994 van de Minister van Binnenlandse Zaken, waarbij hij niet gemachtigd wordt het beroep van privé-detective uit te oefenen;

Gelet op het arrest nr. 50.549 van 30 november 1994 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 april 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VAN CUYCK, die verschijnt voor verzoeker, en van Adviseur J. VAN ESPEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Sedert 1 januari 1985 oefent verzoeker werkzaamheden uit als privé-detective.

1.2. Komt dan tot stand de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective. Door die wet wordt de uitoefening van het beroep van privé-detective in principe vergunningsplichtig, met dien verstande dat krachtens overgangsbepalingen vervat in artikel 22 de privé-detective die op 15 april 1991 reeds beroepswerkzaamheden uitoefent en als zodanig is ingeschreven in het handelsregister, gedurende drie jaar zijn werkzaamheden verder mag uitoefenen, mits hij binnen drie maanden na de inwerkingtreding van de wet een vergunning aanvraagt; onder dezelfde voorwaarden wordt hij krachtens dezelfde overgangsbepalingen

vrijgesteld van de door de Koning vastgestelde vereisten inzake beroepsopleiding.

1.3. Met een schrijven van 15 oktober 1992 vraagt verzoeker vergunning om zijn beroep van privé-detective voort te mogen uitoefenen.

1.4. Op 7 juni 1993 wordt hem de gevraagde vergunning geweigerd. Het dictum van die beslissing wordt voorafgegaan door de volgende verwijzingen en overwegingen :

> "Gelet op de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective, inzonderheid artikelen 2, 3 en 4;
> Gelet op het koninklijk besluit van 29 april 1992 betreffende de vergunning om het beroep van privé-detective uit te oefenen;
> Gelet op het ongunstig advies van de Minister van Justitie;
> Overwegende dat dhr. Danny LAPERRE een aanvraag tot vergunning heeft ingediend op 16 oktober 1992;
> Overwegende dat dhr. LAPERRE gebruik heeft gemaakt van onwettige en met de beroepsethiek strijdige methoden in de vroegere uitoefening van zijn beroep".

1.5. Op vordering van verzoeker vernietigt de Raad van State de weigeringsbeslissing, bij arrest nr. 44.728 van 26 oktober 1993; hij bevindt verzoekers beroep "kennelijk gegrond".

1.6. Met het nu bestreden besluit van 27 juni 1994 weigert de minister opnieuw de gevraagde machtiging. Ditmaal is zijn besluit gemotiveerd als volgt :

> "Gelet op de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective, inzonderheid de artikelen 2 en 3;
> Gelet op het koninklijk besluit van 29 april 1992 betreffende de vergunning om het beroep van privé-detective uit te oefenen;
> Gelet op het ongunstig advies van de Minister van Justitie dat verwijst naar een opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens inmenging in een openbaar ambt en naar een strafonderzoek wegens mogelijke afpersing in het kader van zijn incasso-

activiteiten, om te besluiten dat het geenszins uitgesloten is dat betrokkene misbruik zou maken van zijn beroep van privé-detective in het kader van zijn activiteiten tot invordering van schulden;

Overwegende dat Dhr. Danny LAPERRE een aanvraag tot vergunning heeft ingediend op 16 oktober 1992;

Overwegende dat de hogervermelde wet tot doel heeft de sector van de privé-detectives te saneren door personen eruit te verwijderen die moreel of professioneel niet betrouwbaar zijn, van wie het huidige of vroegere gedrag niet waarborgt dat ze de aan het beroep van privé-detective eigen methodes en opdrachten met voldoende bekwaamheid en nauwgezet rekening houdend met de openbare orde, veiligheid en bescherming van het privé-leven zullen uitvoeren; dat deze doelstelling onder andere bereikt moet worden door het invoeren van een vergunningsplicht;

Overwegende dat, naast de wettelijke weigeringsgronden, de Minister discretionair kan oordelen rekening houdend met het concrete geval, in het bijzonder door toetsing van het vroegere gedrag van de betrokkene aan de doelstellingen van de hogervermelde wet;

Overwegende dat hogervermelde wet geenszins tot doel heeft aan privé-detectives meer bevoegdheden toe te kennen dan aan een gewone burger; dat ze derhalve geen dwangmiddelen mogen hanteren bij de uitvoering van hun opdracht;

Overwegende dat de betrokkene het voorwerp heeft uitgemaakt van een opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens inmenging in een openbaar ambt door zich te gedragen als politieagent in de uitoefening van zijn beroep van privé-detective;

Overwegende dat een dergelijke handelwijze door een privé-detective zeer onbehoorlijk gedrag is gelet op het verbod en de straf bij overtreding bepaald in artikel 14, eerste lid en artikel 19, derde lid van de hogervermelde wet;

Overwegende dat opschorting van de uitspraak van de veroordeling ertoe strekt de sociale declassering te verhinderen;

Overwegende evenwel dat de hogervermelde wet van openbare orde is, dat de problematiek van de privé-detectives heel nauw samenhangt met de problematiek van de openbare orde en veiligheid en dat de vergunning betrekking heeft op het specifieke beroep van privé-detective; dat de doelstelling van deze wet derhalve voorrang moet hebben op het doel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling;

Overwegende dat de betrokkene geniet van de in artikel 22, vierde lid van de hogervermelde wet bepaalde overgangsmaatregel; dat hij derhalve over een periode van drie jaar beschikt om zich via een ander beroep in de maatschappij te reïntegreren;

Overwegende bovendien dat uit een strafonderzoek wegens mogelijke afpersing is gebleken dat de betrok-

kene in het kader van zijn incasso-activiteiten, gebruik heeft gemaakt van bedreigingen en het recht in eigen handen nam;

Overwegende dat het risico bestaat dat betrokkene enerzijds in het kader van zijn incasso-activiteiten de titel van privé-detective zou misbruiken en anderzijds in het kader van zijn beroep van privé-detective zich meer bevoegdheden zou toeëigenen dan hij wettelijk heeft;

Overwegende dat door deze feiten de betrouwbaarheid van Dhr. LAPERRE derhalve ernstig bezwaard is;

Overwegende dat de Minister van Justitie, die goed geplaatst is om de zwaarwichtigheid van het dossier van de aanvrager vanuit strafrechtelijk oogpunt te beoordelen, een ongunstig advies heeft uitgebracht op grond van dezelfde hierboven vermelde feiten; dat bovendien een negatief advies van de Minister van Justitie of de gerechtelijke overheden een grond tot weigering van de vergunning vormt, zoals gewild door de wetgever".

2.1. Overwegende dat in zijn eerste annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat, wijl hij aan de zeven in artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 gestelde voorwaarden voldoet, de gevraagde vergunning hem niet geweigerd kon worden;

Overwegende dat de verwerende partij terecht antwoordt dat, discretionair oordelend, de minister ook aan degene die de in artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 gestelde voorwaarden vervult, de vergunning kan weigeren; dat zij hierbij terecht verwijst naar ’s Raads arrest nr. 44.728 van 26 oktober 1993, een arrest dat verzoeker welbekend moet zijn aangezien het op zijn vordering werd geveld; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in zijn tweede annulatiemiddel verzoeker onder meer aanvoert dat de in het bestreden besluit opgegeven motieven dat besluit niet kunnen dragen; dat zijn kritiek niet zozeer gericht is tegen de algemene beschouwingen die in de motivering van het bestreden besluit zijn gewijd aan de zin van de wet van 19 juli 1991, als wel tegen de concrete gegevens die

in die motivering bepaaldelijk tegen hem worden ingebracht;

2.2.1. Overwegende dat het eerste concrete gegeven ten nadele van verzoeker dat men aantreft in de motivering van het bestreden besluit is dat hij "het voorwerp heeft uitgemaakt van een opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens inmenging in een openbaar ambt door zich te gedragen als politieagent in de uitoefening van zijn beroep van privé-detective";

Overwegende dat volgens een schrijven van 9 februari 1993 van de Procureur des Konings te Kortrijk het moet gaan over het volgende :

> "Bij vonnis van 17 oktober 1986 van de correctionele rechtbank te Kortrijk kreeg LAPERRE Danny de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens inmenging in een openbaar ambt, door zich te gedragen als politie.
> Hij deed zich namelijk voor met een plaat aan de voorgevel aan zijn woning als detective - algemene onderzoeken - dactyloscopie misdaadonderzoeken, wat bij de bevolking nogal verwarring veroorzaakte met een officiële politiedienst";

Overwegende dat in het bestreden besluit over dat feit volgend waardeoordeel wordt geveld :

> "Overwegende dat een dergelijke handelwijze door een privé-detective zeer onbehoorlijk gedrag is gelet op het verbod en de straf bij overtreding bepaald in artikel 14, eerste lid en artikel 19, derde lid van de hogervermelde wet";

Overwegende dat in het artikel 14 waarnaar verwezen wordt, is bepaald : "Het is de privé-detective verboden zich op enigerlei wijze voor te doen als lid van een politiedienst ..."; dat in artikel 19 waarnaar verwezen wordt, is bepaald dat zij die artikel 14 overtreden, gestraft worden met geldboete van 100 tot 1000 frank;

Overwegende dat uit de aangehaalde wetsbepalingen blijkt dat als de privé-detective die met toepassing van de wet van 19 juli 1991 een vergunning heeft verkregen, zich na de inwerkingtreding van die wet voordoet als lid van een politiedienst, hij wordt gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 frank; dat in de opvatting van de verwerende partij de reeds vóór de wet van 19 juli 1991 werkzame privé-detective die zich in 1986, jaren vóór de inwerkingtreding van die wet, zo gedragen heeft, geen vergunning zou kunnen krijgen - zelfs al heeft zijn zaak strafrechtelijk slechts geleid tot een opschorting van de uitspraak van de veroordeling en zelfs al worden zij die reeds privé-detective waren, in de wet gunstiger behandeld, want zij kunnen het genot hebben van overgangsbepalingen; dat alvast de logica van de redenering van de verwerende partij de Raad ontgaat;

2.3. Overwegende dat het tweede concrete element dat in de motivering van het bestreden besluit tegen verzoeker wordt ingebracht is "dat uit een strafonderzoek wegens mogelijke afpersing is gebleken dat de betrokkene in het kader van zijn incasso-activiteiten, gebruik heeft gemaakt van bedreigingen en het recht in eigen handen nam";

Overwegende dat de geciteerde tekst geïnspireerd is door de volgende passage uit de voormelde brief van de Procureur des Konings te Kortrijk : "... dat LAPERRE Danny in mei 1987 het voorwerp heeft uitgemaakt van een strafonderzoek wegens mogelijke afpersing. Dit onderzoek dat zonder gevolg werd geklasseerd, heeft aangetoond dat betrokkene voor een videoclub de ronde deed bij personen die niet hadden betaald voor de video en dat hij nogal dreigend bij deze personen de betaling eiste van het verschuldigde en de nalatigheidsintrest wat aantoont dat betrokkene optrad als een uitvoerder voor deze videotheek en het recht in eigen handen nam";

Overwegende dat het kwalijk met het begrip rechtsstaat te verzoenen valt dat men op grond van deze tekst voetstoots voor bewezen zou moeten houden hetgeen erin "aangetoond" heet te zijn - en zulks hoewel de erin ter sprake gebrachte zaak werd geklasseerd en men niet weet waarom ze is geklasseerd; dat de verwerende partij nochtans van dit bewezen zijn uitgaat om tot het "risico" te besluiten dat ze beschrijft in de op twee na laatste overweging van haar besluit;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat de twee door de verwerende partij tegen verzoeker aangevoerde gegevens bezwaarlijk "feiten" kunnen worden genoemd die de conclusie in het motiverend gedeelte van haar besluit wettigen dat "de betrouwbaarheid" van verzoeker "ernstig bezwaard is"; dat waar in het tweede annulatiemiddel verzoeker de concrete motieven van het bestreden besluit betwist, dat middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 juni 1994 van de Minister van Binnenlandse Zaken, waarbij Danny LAPERRE niet gemachtigd wordt het beroep van privé-detective uit te oefenen.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig mei 1900 vijfennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**